

Dr. Andreea ATANASIU-CROITORU

GENERALUL ADJUTANT PAUL TEODORESCU, ARTIZAN AL CEREMONIEI DE SOSIRE ÎN ȚARĂ A NAVEI-ȘCOALĂ „MIRCEA”

Paul Teodorescu s-a născut la 28 iunie 1888, la Bacău și a trecut în neființă la 17 ianuarie 1981, la Mănăstirea Dintr-un Lemn unde își doarme și somnul de veci. General și membru corespondent (din 1938) al Academiei Române, a deținut funcții importante în stat, precum cea de comandant al Academiei Militare din București (1936-1937), subsecretar

de stat la Ministerul Apărării Naționale în guvernul Gheorghe Tătărescu (17 noiembrie-28 decembrie 1937), subsecretar de stat la Ministerul Apărării Naționale în guvernul Octavian Goga (28 decembrie 1937-10 februarie 1938), subsecretar de stat la Ministerul Apărării Naționale în guvernul Patriarhului Miron Cristea (10 februarie-30 martie 1938), ministrul Aerului

și Marinei în guvernul Patriarhului Miron Cristea (30 martie 1938-1 februarie 1939), ministrul Aerului și Marinei în guvernul Patriarhului Miron Cristea (1 februarie-28 septembrie 1939), ministrul Aerului și Marinei în guvernul Constantin Argetoianu (28 septembrie-23 noiembrie 1939), ministrul Aerului și Marinei în guvernul Gheorghe Tătărescu (24 noiembrie 1939-11 mai 1940).

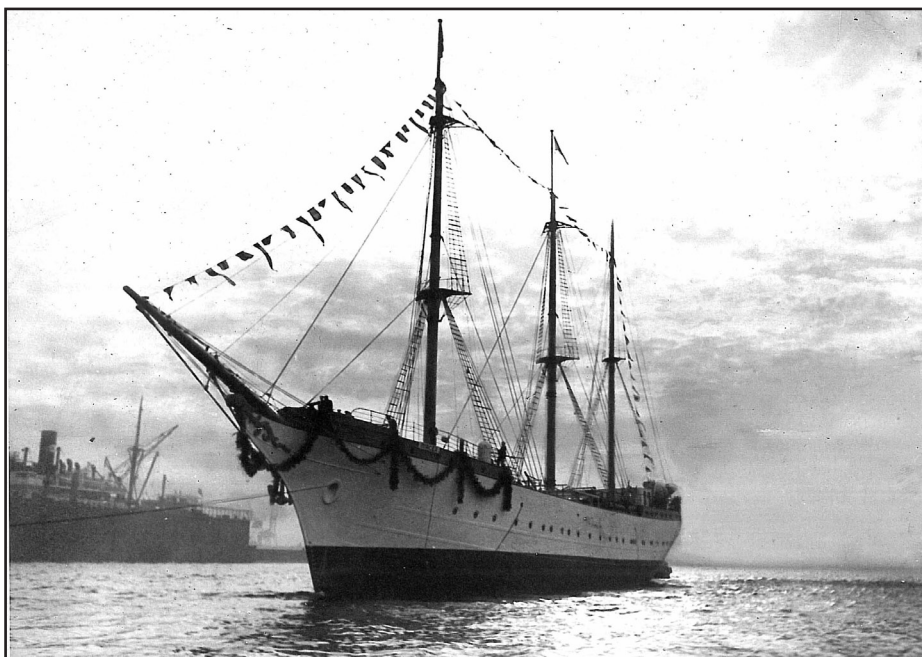
În calitatea sa de ministru al Aerului și Marinei a luat parte activă la multe din realizările Marinei sau a contribuit din plin la înfăptuirea acestora. Discursurile rostite de generalul Teodorescu cu diverse prilejuri dar și mulțumirile care i s-au adus cu aceleași ocazii de către reprezentanți ai aparatului de stat, demonstrează gradul mare de implicare pe care l-a avut în realizarea unor evenimente de maximă importanță precum: botezul motonavei „Transilvania”, a șalupeilor „Albatros” și „Pescărușul” și a bazei navale a Societății „Salvamar” care au avut loc de Ziua Marinei (8 septembrie 1938); ceremonia de sosire în țară a navei-școală „Mircea” din 17 mai

1939; lansarea la apă a puitorului de mine „Amiral Murgescu” din 14 iunie 1939 și așezarea pietrei de temelie a portului militar Tașaul, de Ziua Marinei (15 august 1939).

Poate că cel mai important moment este cel de la care se împlinesc în anul 2014, în ziua de 17 mai, 75 de ani. Ne referim la ceremonia de sosire în țară a navei-școală „Mircea”

continuatoarea unei frumoase tradiții.

„Mircea” – prima navă-școală a Marinei Militare Române a fost construită ca o necesitate descrisă de înființarea, în 1881, a Școlii Copiilor de Marină din Galați pentru pregătirea practică a elevilor. Printr-o notă din 22 august 1881 a Ministerului de Război, adresată șefului Corpului Flotei, se aproba încheierea unui contract cu șanti-

Nava-școală „Mircea”

erele „Thames Iron Works” din Londra, pentru construcția unor nave militare. La 12 august 1882, nava-școală „Mircea”, numită după domnitorul Țării Românești, de către reprezentatul nostru la Londra, Ion Ghica, sosea la Galați după ce făcuse înconjurul Europei în 14 zile, sub comanda maiorului Vasile Urseanu. Până în 1931 când a fost scoasă din serviciu, și de altfel, până în aprilie 1944 când a fost distrusă de bombardamentul aviației sovietice în portul de la Dunăre, prima noastră navă-școală a efectuat 17 voiajuri în Marea Neagră, 12 în Marea Mediterană, 2 în Oceanul Atlantic și 2 pe Dunăre până la Giurgiu și Calafat, a rezistat la o furtună foarte puternică în mai 1888, în Marea Neagră, dovedindu-și excepționalele calități nautice, în 1896-1899 de la bordul ei s-au executat ridicări topografice ale litoralului românesc pe baza cărora s-a elaborat în țara noastră prima hartă marină, care a fost premiată în 1909 cu medalia de aur la concursul internațional de la Paris, în timpul vieții ei au fost elaborate manuale și regulamente, s-a conturat limbajul marinăresc, la

termenii vechi de origine latină, venețiană, greacă și turcă adăugându-se termeni noi. Se poate spune ca nava a jucat cu adevărat un rol foarte important în dezvoltarea Marinei Române.

Istoria celor două nave „Mircea” se suprapune un timp. În cadrul primei consfătuiri a Ligii Navale Române, la data de 7 aprilie 1927, s-a pus problema creării unui fond pentru construcția unei noi nave-școală cu vele, atât de necesară în practica marinărească, strângându-se în cele din urmă suma de 6 milioane de lei la care s-au adăugat 112 milioane lei din bugetul statului. Cu acești bani s-a plătit șantierului naval „Blohm und Voss” din Hamburg, Germania, construcția noii nave-școală destinată pregătirii cadrelor de marină.

Revista „Marea Noastră”, reprezentând ea însăși o tradiție, editată cu aceeași seriozitate și atunci ca și acum de Liga Navală Română a subliniat cu fidelitate importanța evenimentului trăit cu entuziasm în urmă cu 70 de ani de martorii momentului solemn al sosirii navei-școală „Mircea” în țară:

lată cum s-a născut noul „Mircea” a cărui sosire în țară o sărbătorim astăzi:

La 26 Ianuarie 1938 d. Ministru al Aerului și Marinei, Radu Irimescu încheie contractul cu Șantierul Blohm & Voss din Hamburg pentru construirea acestei nave în care prevedea termenul de livrare în Ianuarie 1939. Lucrările pe cală au început la 15 Aprilie 1938 și lansarea navei a avut loc la 22 Septembrie 1938 cu mare solemnitate, la care au asistat membrii Legației României din Berlin, oficialitățile civile, reprezentanții militari și ai Marinei Germane din Hamburg, ofițerii delegați ai Marinei Regale, o companie de onoare germană, reprezentanții Șantierului Blohm & Voss, 8 reprezentanți ai Străzii Țării și un numeros public.

După cuvântarea entuziastă a d-lui Brabețeanu în limba germană, d-na Brabețeanu botează nava în numele MS Regelui Carol al II-lea cu numele „Mircea”, spărgând tradiționala sticlă de șampanie de prova navei, după care „Mircea”, împodobit peste tot cu tricolorul românesc alunecă încet și sigur în elementul său. Și continuă articolul din „Marea Noastră”: De altfel, totul este prevăzut la bord pentru a corespunde scopului de navă-școală modernă: mașini auxiliare pe punte, servomotor pentru cârmă, vinț de ancoră, cabestane etc. toate manevrate electric. Afară de aceasta se află la bord încălzire centrală și toate instalațiunile electrice de iluminat, ventilație și chiar bucătării electrice.

De remarcat este ca noul „Mircea”, cu aprobarea MS Regelui, poartă la prova galionul reprezentat prin bustul primului voievod al nostru care și-a împins hotarele până la „Marea cea mare”, al domnitorului Mircea cel Bătrân și care a cunoscut cel dintâi perspectiva ieșirii noastre la larg.

Foarte frumoasă este descrierea primelor momente ale intrării și acostării navei-școală în portul Constanța, dar și deosebita importanță și reverența cu care era tratat ministrul Aerului și Marinei generalul adjutant Paul Teodorescu. Regăsim aceste prețioase rânduri în fondul de arhivă creat de Statul Major al Marinei, dosar nr. 130, ff. 38-50 și adus la lumină de cunoscutul cercetător de la Arhivele Militare din Pitești, dl. Cornel Țucă:

La orele 8.45, noul bric se afla în apropierea Farului Carol, iar după un sfert de oră a intrat falnic, în sunetul fanfarei și a uralelor nesfârșite.

Bricul „Mircea”, spiritul de ieri și de totdeauna al vechiului bric „Mircea” a reînviat magic înfățișarea noului vas care

alunecă princiar, acostând lângă navele Marinei Regale, escortat de hidroavioane, având de-a dreapta și de-a stânga pe „Salvamar” și „Pescăruș”, precum și mai multe cutere, noul vas-școală a făcut manevra de acostare la dană.

Pe cheu, disciplinați, dar cu un avânt pe care îl presimți în toată admirabila sa înfrigurare, elevii Școlii Navale, cu ochii sclipitori, [privesc] statura grandioasă a noului vas-școală. Vasul lor.

Ofițerii și compania de onoare, în mare ținută și într-o perfectă aliniere, erau în așteptare. Fotografii își pregăteau aparatele, operatorii cinematografici ai Subsecretariatului Presei și Propagandei, stăteau la pândă.

Pe distrugătorul „Regina Maria” se afla, în așteptarea festivităților, domnul viceamiral Petre Bărbuneanu, comandantul Marinei Regale, domnul general Stoicescu, comandantul Forțelor Aeriene, domnul general [Nicolae] Macici, comandantul garnizoanei Constanța, domnul contraamiral Victor Schmidt, comandantul Litoralului Maritim, domnul inginer Nicolae Caranfil, fost ministru al Aerului și Marinei, d-nii amirali de rezervă: Corneliu Bucholtzer, Sebastian Eustațiu, N. Negru, I. Coandă, Gavrilesco, C. Niculescu-Rizea, domnul inginer Chiriac etc., ofițerii superiori din garnizoană și toți ofițerii de marină.

După sosirea navei-școală „Mircea” [aflată sub comanda comandorului August Roman, secondat de căpitanul Alexandru Martac – n.a.], patru marinari, [împreună cu comandorul Aurel Negulescu, secretarul general al Ligii Navale Române – n.a.] au adus la bordul navei, pavilionul și Cartea de Aur donate de Liga Navală Română.

La ora 10.10, domnul căpitan comandor August Roman, comandantul navei-școală, a debarcat la uscat pentru a face vizita de sosire domnului viceamiral Petre Bărbuneanu, comandantul Marinei Regale, care se afla la bordul distrugătorului „Regina Maria”.

Oficialitățile, oaspeții invitați, [elevii Școlii Navale și aspiranții – n.a.] s-au ambarcat pe navă, [la 10.30, iar cei ai Școlii de Specialități au rămas pe cheu – n.a.].

La ora 11.00, gornistii anunță sosirea domnului general adjutant Paul Teodorescu, ministrul Aerului și Marinei.

Domnul ministru, însoțit de domnul Eugen Titeanu, subsecretar de stat la Ministerul Propagandei Naționale, domnul contraamiral Gheorghiu, secretar general al Ministerului Aerului și Marinei, domnul rezident regal au trecut în revistă compania de onoare de pe cheu; apoi s-au ambarcat pe bordul navei „Mircea”.

Domnul ministru al Aerului și Marinei a fost primit de domnul viceamiral comandant ridicându-se la catarg pavilionul ministerial.

Pe puntea superioară a navei s-a desfășurat ceremonialul predării pavilionului de pe veteranul „Mircea” pe noua navă „Mircea”.

Au luat cuvântul amiralul Petre Bărbuneanu, comandantul Marinei Regale, care a făcut o descriere a noi nave, viceamiralul Ioan Coandă, vice-președintele Ligii Navale Române, generalul adjutant Paul Teodorescu și viceamiralul Eustațiu Sebastian.

*Nu putem exclude din șirul discursurilor, pe cel al viceamiralului Ioan Coandă care subliniază rolul jucat de Liga Navală Română în ecuația noului „Mircea”, mulțumește Majestății Sale și nu uită să își aducă omagiile generalului adjutant Paul Teodorescu considerat un adevărat autor moral al evenimentelor ce au adus nava-școală în țară: **Domnule Comandant,***

În numele Ligii Navale și în numele acelor buni români, care răspunzând la apelul Ligii, au subscris pentru construcția unei noi nave-școală „Mircea”, vă exprimăm domniei voastre, ofițerilor și echipajului, toată bucuria și admirația noastră pentru destoinicia marinărească cu care ați săvârșit prima călătorie a noului Mircea și pentru demnitatea cu care ați reprezentat țara prin porturile străine pe care le-ați atins, și vă spunem cu bună voie românească: Bine ați venit!

Domnule Ministru, Domnilor, iubiți marinari,

Acum câțiva ani, bricul „Mircea”, gârbovit de apăsarea celor cincizeci de ani de viață, în care timp, bătut de vânturi și valuri a străbătut în lung și în lat toate mările Europei, a fost retras spre veșnica odihnă, pentru ca în liniștea apelor să-și depene amintirile atâtor călătorii, la care au învățat arta marinărească toți începătorii marinăriei românești, noi toți din generația trecută și mulți din generația de azi.

MS Regele Carol II cu înaltu-i spirit de înțelegere, a măsurat cel dintâi și cel mai bine, ce a însemnat bricul „Mircea” pentru viața marinărească română, sintetizând aceasta prin cuvintele „Spiritul Mircea”.

Tot Majestatea Sa a observat de îndată urmările lipsei lui „Mircea” și a dat alarma. Se pierde spiritul „Mircea”, ne trebuie neapărat și cât mai grabnic un nou Mircea.

Liga Navală Română sesizându-se de alarma Suveranului, a luat chestiunea în cercetare, a dezbătut-o în comitele ei, a început propaganda prin revista „Marea Noastră” și la urmă cu Înaltul consimțământ al Augustului ei Președinte, a lansat un apel către țară, pentru strângerea fondului necesar construcției unei noi nave-școală.

În același timp amiralitatea marinei regale, a studiat diferitele tipuri de nave-școală din marinele străine și a stabilit tipul care să răspundă cât mai bine la nevoile marinei noastre militare și comerciale.

Când s-a văzut că apelul Ligii nu va produce suma trebuincioasă din cauză că țara era solicitată pentru alte contribuții mai mari, impuse de apărarea ei, găsirea fondului pentru „Mircea” devenise oarecum dificilă. Dar MS Regele a dezlegat și această chestiune, indicând posibilitatea.

D. Radu Irimescu fost ministru al Aerului și Marinei, fiu de marin, a dat imediat comanda construcției în Germania, iar d. general-adjutant Paul Teodorescu actualul ministru, care arată o deosebită sollicitudine activității maritime a țării, pentru care noi marinarii îi păstrăm dragoste și recunoștință, a

desăvârșit opera, dându-ne fericirea de a păși astăzi pe puntea noului „Mircea”.

Liga Navală Română îndeplinește cu acest prilej, datoria de a exprima MS Regelui, sentimentele de înalt devotament și mulțumire a întregii marinărimi române.

Iar ție, frumos copil „Mircea”, îți spunem: Micul bric „Mircea” a purtat jumătate de veac cu mândrie, dragul nostru tricolor, prin mările și țăările Europei și acelor străini care pe atunci nu știau că există o Românie, noi marinarii lui, le spuneam: la gurile Dunării trăiește poporul român, care se străduiește să dea așezare unui stat de ordine și civilizație. Acum măreața fregată „Mircea”, ia pavilionul care a fluturat atâta vreme la picul părintelui tău, poartă-l cu aceeași mândrie peste oceane, răzbate prin furtuni și valuri până la capătul celeilalte lumi și voi marinarii de azi și de mâine

Generalul adjutant Paul Teodorescu (ministru al Aerului și Marinei) rostindu-și cuvântarea la sosirea navei-școală „Mircea” în țară, 17 mai 1939

spuneți celor de acolo că azi la gurile Dunării poporul român a izbutit prin vrednicie și vitejie, să se facă mare și să așeze pentru veșnicie, un Stat de puternică civilizație și nesfârșită ordine, sub conducerea Marelui și Înțeleptului Rege Carol al II-lea.

Liga Navală, din slabele ei mijloace oferă tânărului „Mircea”, pe lângă cărțile cu numele tuturor celor care au răspuns la apelul ei, și pavilionul de onoare, pe care să-l faceti să fâlfâie cu mândrie sub faldurile lui să dați tot ce e mai bun din voi pentru Patrie și Rege.

Domnule Ministru,

Se scurgeau zilele rând pe rând și ocazia tot nu se mai ivea pentru a putea să ne îndeplinim, cu un moment mai devreme, nu numai plăcerea, dar chiar datoria de a vă exprima, în numele Ligii Navale Române și a întregii marinărimi românești, mulțumirile noastre recunoscătoare pentru tot ce ați înfăptuit de la venirea Dvs. în capul departamentului Aeronauticii și Marinei cu care se asigură progresul și buna așezare a serviciilor depinzând de acel Minister.

De rândul acesta nu mai voim a pierde ocaziunea de a vă exprima cele mai recunoscătoare mulțumiri, de tot concursul ce ne-ați dat, întinzându-ne o mână protectoare pentru a înfăptui, la rândul nostru, o parte din îndatoririle prevăzute în statutul LNR.

Plănuisem, cu ocazia adunării generale a Ligii Navale din Martie, ca să vă sărbătorim împreună cu colegii Dvs., dar evenimentele din timpurile din urmă, nu v-au dat răgaz de a răspunde dorinței noastre.

În semn de omagiu, de dragoste și devotament, vă rugăm, Domnule Ministru, a primi acest mic dar, care vă va reaminti

întreaga noastră iubire ce vă păstrăm și vă vom păstra, urându-vă să rămâneți, pentru binele instituției, cât mai mult timp în capul ei, pentru a vedea realizându-se idealul la care voiți să ajungă marina noastră - civilă și militară. Așa să vă ajute Dumnezeu!

Redăm, în continuare, discursul generalului adjutant Paul Teodorescu, artizan al frumoasei ceremonii de primire a noi nave:

Ieri, la Sulina s-a sărbătorit ridicarea pavilionului românesc, la gurile Dunării, eveniment de o importanță capitală pentru prestigiul Țării; astăzi sărbătorim sosirea bricului „Mircea”, la Constanța, un alt eveniment însemnat, prin aportul ce va aduce în dezvoltarea marinei românești.

Am ținut ca intrarea bricului „Mircea” în rândurile navelor noastre să fie făcută în prezența gloriosului său predecesor, bricul „Mircea” de la 1882, și a valoroșilor săi comandanți, ca un omagiu de recunoștință pentru tot ce a prezentat, vasul și echipajele lui, în decursul a mai bine de jumătate de veac, în marina noastră, ca pregătire profesională și formarea unui spirit marinăresc.

Bricul „Mircea”, alături de fregata „Mircea” ne înfățișează nu numai partea formală de pură comparație a unui vas ultra modern, ci înțelesul adânc al unui trecut bogat în fapte pilduitoare și a unui viitor sigur de realizările lui.

Cele două nave fixează momentul a două mari epoci: Aceea a bătrânului bric „Mircea” – a marinei mari – care s-a deschis de curând plină de speranțe. Epoca bricului „Mircea” de la 1882 este acea a începutului marinei noastre, care, cu tot entuziasmul tinereții ei a format echipaje curajoase, a pregătit cadre destoinice, a creat marina comercială care a purtat cu o deosebită mândrie frumosul nostru tricolor, pe întinsul apelor și a pus piatra solidă la temelie marinei moderne.

Această eră, de prosperitate și înflorire, înscrie cea mai scumpă pagină din istoria Marinei Românești.

Epoca care se deschide a bricului „Mircea” nou va fi perioadă de realizare a unei marine puternice atât militară cât și comercială, conform planului propus așa cum au întrezărit-o bătrânii marinari. Ea va însemna suveranitatea României pe apă și mântuirea ei spre Marea Largă, cum a profețit Mihail Kogălniceanu.

Începută sub auspiciile unei prețioase moșteniri, sub semnul înfăptuirilor de astăzi în lumina evenimentului de bun augur de la Sulina, această epocă trebuie privită cu toată încrederea. Ca și era trecută, ea va ști să înscrie, suntem siguri, o pagină tot atât de glorioasă.

Domnilor,

De bună seamă, toți cei de aci, și cu noi, toată țara se bucură de sporirea unităților noastre cu o navă, care umple un gol așa de simțit în pregătirea personalului nostru navigant.

Unul însă dintre noi, acel care întruchipează epoca bătrânului bric „Mircea”, luptătorul pentru independență, căpitanul bricului din memorabila furtună de la 1888, comandantul Marinei de mai târziu, în care calitate, la 1914, alături de ministrul de Război de atunci, generalul Crăiniceanu, semnează un raport către Consiliul de miniștri pentru comanda unui nou bric „Mircea”, venerabilul decan de astăzi al amiralilor, d. amiral Eustațiu, trebuie să fie cel mai fericit văzându-și gândul înfăptuit.

În aceste momente înălțătoare datori suntem să arătăm că factorul determinant în comanda acestei nave este Majestatea Sa Regele, Ctitorul marinei moderne, care se străduiește cu

Intuiția Sa clarvăzătoare să dea României, Marina Militară și Comercială, de care are ea nevoie, ca factor militar și economic.

De asemenea, trebuie să cităm pe d. Irimescu, fostul ministru al Aerului și Marinei, care a făcut comanda, întregul guvern care a pus la dispoziție fondurile necesare de 120 de milioane cât și toți donatorii care au contribuit cu suma de 6 milioane.

Tuturor acestor mari români le aducem prinosul nostru de recunoștință.

Domnule Amiral,

Încredințând acest vas Marinei, pe care cu dragoste și pricepere o comandați, sunt sigur că prin dese exerciții practice și călătorii de studii, veți face, ajutat de distinșii dv. subalterni și emeritii marinari, să se îndeplinească dorința Majestății Sale Regelui exprimată în nenumărate rânduri, ca: spiritul bricului „Mircea”, generos, plin de dragoste, de avânt și de sacrificii să se perpetueze în marina noastră, pentru prosperitatea și slava ei.

Să trăiască Majestatea Sa Regele!

Să trăiască Marele Voievod Mihail!

Să trăiască Marina Militară și Comercială!

TELEGRAMA TRIMISĂ MS REGELUI

S-a expediat MS Regelui următoarea telegramă:

Întrușiți pentru primirea navei școală **Mircea** vechii marinari, laolaltă cu cei tineri, roagă respectuos, prin mine, pe Majestatea Voastră să binevoiască a primi asigurarea adâncii recunoștințe ce simt că datorez Înaltului Ctitor al noii marine române, împreună cu reînnoirea legământului sacru că nu vom cruța nicio jertfă pentru a răspunde cu larg prisos așteptărilor Majestății Voastre și Țării.

(ss) G-ral adj. Paul Teodorescu

Ministrul Aerului și Marinei

La care MS Regele a binevoit să răspundă cu următoarele înălțătoare cuvinte:

Foarte fericit de intrarea în serviciu a Navei NS **Mircea** fac cea mai caldă urare iubitei mele marine, că acest vas va coresponde chemării sale și că odată cu numele, spiritul vechiului bric **Mircea** va fi trecut sfânt pe noua navă-școală.

CAROL R.

După urarea făcută de către generalul adjutant Paul Teodorescu, ministrul Aerului și Marinei, pentru Majestatea Sa Regele Carol II, a luat cuvântul amiralul Eustațiu Sebastian care nu a uitat să mulțumească celui care a depus tot efortul necesar pentru înzestrarea Marinei Române cu această nouă navă, generalul Paul Teodorescu:

Ni s-a făcut deosebita cinste, – a spus d-sa – să fim de față, în mijlocul d-voastră, ca reprezentând trecutul.

Omul prin el însuși, n-ar prețui mult, dacă n-ar reprezenta prin viața sa, în mediul trăit, însușirile bune ale tuturor cu cari a conviețuit.

Nu pe noi ne cinstiți, ci pe toți înaintașii, pe cari îi reprezentăm. Toți marinarii trecutului sunt întrupați astăzi, în persoana noastră: toți, absolut toți, au dat tot ce au avut mai bun, sufletul lor, pentru marină, pentru Armata de apă a țării, de care a fost legată întreaga lor viață.

Fără să încriminăm pe nimeni pentru lăsarea în uitare a acestei instituții dătătoare de putere și producătoare de avuție națională – avem datoria morală a numi pe aceia cari au contribuit ca să mențină spiritul marinăresc a tot ce trebuie să fie fala Neamului.

Dintre marinari amintesc pe amiralul Maican, întemeietorul marinei, ca și pe toți urmașii conducători ai ei.

În fruntea tuturor însă, a stat și stă Casa noastră Domniitoare cu Regii, Reginele, Prinții și Principesele României, cari au susținut Armata noastră de apă, cu tot avântul lor de adânci cunoscători ai nevoilor țării.

De un an s-a schimbat radical fața țării. Capul statului este astăzi Acela care întrupează, care încheagă într-un singur tot corpul cu sufletul întregii Națiuni.

Aleșii dintre aleși, cari au înțeles tâlcul noului ritm al înțeleptului Rege, stau strânși, împreună cu întreaga Națiune pentru propășirea țării.

Pentru Marină, alesul aleșilor sunteți D-Voastră domnule Ministru.

Marina și marinarii trecutului, devotați Regelui și țării, pătrunși de spiritul „Mircea”, salută cu cea mai mare mulțumire

sosirea în apele românești a noii nave „Mircea”.

Marinarii prezentului să privească spre acei ai trecutului, să-i egaleze, să-i întrecă chiar, în drumul lor pe întinsul apelor. Spiritul „Mircea” să fie menținut și transmis din generație în generație în vecii vecilor.

Închinăm, domnule ministru, acest toast în sănătatea D-voastră Să trăiască domnul general Paul Teodorescu, ministrul marinei și aerului.

Imediat după încheierea discursurilor, între orele 11.30 și 12.00 s-a vizitat nava, servindu-se oaspeților o gustare și o cupă de șampanie. După-masă, între orele 16.00-19.00 nava a fost vizitată de către familiile invitaților și ale ofițerilor din Marina Regală Română. Seara, la bordul motonavei „Transilvania”, în salonul de onoare, a avut loc un mare banchet care s-a dat în cinstea evenimentului.

NOTE

- 1 Muzeograf/expert Patrimoniu Naval – Muzeul Marinei Române; cadru universitar asociat – Facultatea de Istorie și Științe Politice a Universității „Ovidius” Constanța; andreea.maria.croitoru@gmail.com.
- 2 Andreea Atanasiu-Croitoru, *125 de ani de la nașterea generalului adjutant Paul (Pavel) Teodorescu*, în „Marina Română”, anul XXIII, nr. 3-5 (160-162), aprilie-septembrie 2013, p. 51.
- 3 Andreea Atanasiu-Croitoru, *Din cuvântările generalului adjutant Paul Teodorescu, ministrul Aerului și Marinei, în Generalul adjutant Paul (Pavel) Teodorescu (1888-1981). Vocația creativității. 125 de ani de la naștere*, coord. prof. Valentin Ciorbea, P.S. Emilian Lovișteanu, comandor Marian Moșneagu, Constanța, Editura Ex Ponto, 2013, p. 187.
- 4 Caracteristici: corp de lemn (cu coastele de fier), deplasament 360 t, dimensiuni: 36x7,6x3,6 m; viteză 8-12 Nd, 14 vele cu o suprafață totală de 490 mp, cu care, pe vânt favorabil se putea atinge viteză de 12 Nd. Tunuri 1lx80 mm, 1lx57 mm, 1 tun-revolver, 1 mitralieră 11,43 mm. Cdor. (r) Anton Bejan (coord), Cam. (r) Raymond Stănescu, cdor. (r) Neculai Pădurariu, dr. Carmen Atanasiu, cdor. (r) Ovidiu Victor Ionescu, cdor. (r) Paul Ionescu, *Dicționar Enciclopedic de Marină*, vol. I, București, Editura Societății Scriitorilor Militari, 2006, p. 336. (se va cita în continuare DEM I).
- 5 Ion Ionescu, Georgeta Borandă, Marian Moșneagu, *Noi contribuții la istoria Marinei Militare Române*, Constanța, Editura Muntenia&Leda, 2001, pp. 182-183.
- 6 DEM I, pp. 336-337.
- 7 Georgeta Borandă, *Nave de luptă românești. Breviar*, în Ion Ionescu, Georgeta Borandă, Marian Moșneagu, *Noi contribuții la istoria Marinei Militare Române*, Constanța, Editura Muntenia&Leda, 2001, p. 186.
- 8 „Marea Noastră”, anul VIII, nr. 6, iunie 1939, p. 140. În revistă se dau și caracteristicile tehnice ale noi nave: lungimea navei fără bompres este de 73 metri și lățimea 12 metri. La un pescaj de 5 metri, deplasamentul ei comportă 1630 de tone, înzestrată cu 3 catarge complet invergate, posedă o suprafață de vele totală de 1750 de metri pătrați și cu motorul său Diesel de 520 de cai deține o viteză de 9,5 noduri cu velele strânse. Pentru serviciile bordului nava mai posedă încă trei motoare Diesel de câte 60 de cai, în serviciul de stațiune un dinam de 60 kilowați și pentru o noapte o baterie de acumulatori. Pe navă se pot ambarca: 15 ofițeri, 28 maiștri și submaiștri, 50 de marinari și, în plus, 40 de ofițeri elevi și 100 de elevi.
- 9 „Marea Noastră”, anul VIII, nr. 6, iunie 1939, p. 140.
- 10 Cornel Țucă, „Mircea”, în revista „Document. Buletinul Arhivelor Militare Române”, an II, nr. 2(6)/1999, pp. 2-7.
- 11 „Marea Noastră”, anul VIII, nr. 6, iunie 1939, p. 142.
- 12 Darul a constat dintr-o flamură a Ligei Navale Române, ridicată la un baston așezat pe o elice și având o roată de cârmă, care manevrează ridicarea și coborârea flamurei.
- 13 „Marea Noastră”, anul VIII, nr. 6, iunie 1939, p. 143.
- 14 *Ibidem*, p. 143.